

vilje over for denne Tanke, ligesom Worsaae havde gjort det, og lovede at tage Sagen op. Der skete intet, og der er til denne Dag, saa vidt man forstaar, intet sket i denne Retning. Og dog forestaar der os endnu „en langt betydeligere Prøvelse“, en yderligere Ventetid for at „se at finde“ noget. Det er sandelig haarde Kaar at være Lovgiver under.

Justitsministeren (Rump): Det ærede Medlem oplyste selv, at det Forslag, som kom frem i Fjor, og som her helt er gjort om, var til 1ste Behandling den 22de Marts. Den 6te April, altsaa 15 Dage efter, sendte Udvalget mig det Udkast, som nu atter her ligger for. Det ærede Medlem kan dog ikke tro, at fordi han har været med til at udarbejde et Lovforslag, hvis Opgave Kultusministeriet har skudt fra sig paa Grund af dens Vanskelighed, lige over for hvilken Justitsministeriet har gjort det samme, og til hvis Løsning Minister Scavenius har givet et Løfte om at yde væsentlige Bidrag uden at kunne indfri det, skulde Forslaget paa de 15 Dage være blevet saa fortræffeligt, at man nu skulde kunne bygge en hel ny Lov derpaa paa dette Omraade, uden at det skulde trænge til mere indgaaende Prøvelse og muligvis til betydelige Rettelser. Jeg har ikke udtalt mig imod Forslaget, men jeg tror ikke paa, at det kan gaa saa let. Det gaar ikke an saadan uden videre og i en Fart at lave et nyt Forslag i et Udvalg, sende det til Ministeren, oven i Købet paa et Tidspunkt, hvor der ikke kunde være Tale om at forhandle med ham, og derpaa forelægge det næste Aar paa ny, naar der gøres Indvendinger, blot sige, at disse Indvendinger ere ugrundede, og saa faa det frem som Lov.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Ja, det har dog maaske ogsaa sin Betydning, at det ikke er mig alene, der mener, at dette Lovforslag er egnet til videre Fremme, men at man mener det fra alle Sider i Tinget. — For øvrigt vil jeg kun sige, at min Beklagelse over de Vilkaar, hvorunder vi arbejde ogsaa paa dette Omraade, var ikke særlig rettet mod den højtærede nuværende Justitsminister, thi dertil vilde maaske med Føje kunne siges, at den højtærede Minister for kort Tid har siddet i Embedet, men det var imod det Regeringssystem, vi have staaet lige over for i det Tidsrum, der ligger mellem 1874 og nu. Jeg tror, at ingen vil bestride, at det er et Tidsrum, der

maatte have været langt nok til at komme det enstemmige Ønske i Møde, som allerede den Gang blev tilkendegivet fra Folketingets Side.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Svend Høgsbro: Efter den Anledning, som altsaa er given dertil fra den højtærede Ministers Side, skal jeg tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag ogsaa i Aar henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i og Forlængelse af Lov af 29de Marts 1887 om Laan til Ombygning af overbebyggede og usunde Bydele i København og Købstæderne og Opførelse af Arbejderboliger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2405—8.)

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Holm): Ved Indbringelsen af nærværende Forslag gjorde jeg paa Forslagsstillerens Vegne Rede for de Grunde, vi have haft til at komme frem med Forslaget, og gjorde ligeledes Rede for Forskellen mellem det Forslag, der nu paa ny er bleven indbragt til Behandling her i Tinget, og det oprindelige Forslag, som i 1886—87 blev indbragt her i Folketinget af private Forslagsstillere, af Folketingsmænd her fra København. Jeg gjorde saavel Rede for den Forskel, der var paa det nuværende Forslag, og det tidligere indbragte private Forslag, som ogsaa paa den Forskel, der var mellem det nærværende Forslag og det, som blev den endelige Frugt af Lovgivningsarbejdet paa det Omraade, som det tidligere private Lovforslag foranledigede. De Grunde, vi have haft til at komme frem med Lovforslaget, og den Forskel, der er mellem disse Forslag, ere saa